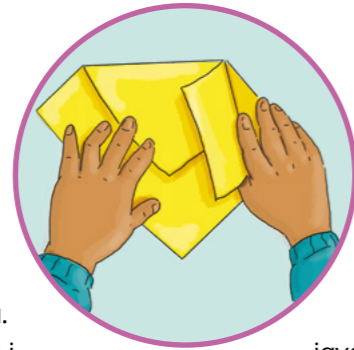

Origamio draugės

Marisa Denis

Ši istorija nutiko JAV.

„Pertrauka!“ – paskelbė Ari mokytoja. Ari klasės draugai išsirikiavo eiti į lauko žaidimų aikštelę. Bet pati Ari ir jos draugės visada eidavo į biblioteką. Jos mėgo skolintis knygas ir drauge užsiimti rankdarbiais.

Kristina ir Ela jau laukė prie durų. Ari pasiėmė knygą ir šūsnį popieriaus. Tada ji draugių priešakyje nuėjo koridoriumi.

„Tikiuosi, kad *Drakono prižiūrėtojo paslaptis* sugrąžinta! – pasakė Ari. – Jau kelias savaites laukiu,

kada galėsiu ją pasiskolinti.“

Nuėjusios į biblioteką mergaitės pamojavo mokyklos bibliotekininkei poniai Franklin. Ji visada pasitikdavo jas maloniai šypsodamasi. Tačiau šiandien jos šypsena neatrodė linksma.

Padėjusi knygą ant stalo, Ari suraukė antakius.

„Ar ir jums pasirodė, kad ponias Franklin liūdna?“

Kristina gūžtelėjo pečiais. „Gal ji buvo tiesiog užsiėmusi.“

„Galbūt.“ Ari atsisėdo ir paėmė popieriaus lapą. Ji atsargiai jį sulenkė ir nykščiu perbraukė lenkimo liniją.

Kaip Ari ir jos draugės galėtų padėti poniai Franklin?

„Ką darysime šią dieną?“ – paklausė Ela.

„Gal puslapių žymeklius? – pasakė Ari. – Tai gana paprasta. Aš jums parodysiu.“

Ari mokėsi lankstyti origamius. Tai japoniški meno dirbiniai, daromi iš popieriaus sulankstant skirtingas figūras. Ari mokėjo daryti įvairiausias figūras ir to mokė savo drauges.

Ari parodė Kristinai ir Elai, kaip padaryti kiekvieną lenkimą. Netrukus visos trys turėjo po mažą kvadratinį žymeklį.

„Jis dedamas ant puslapio kampo, štai taip.“ Ari atvertė savo knygą ir užmovė žymeklį ant puslapio kampo.

„Šaunu!“ Kristina paėmė kitą popieriaus lapą. „Noriu pabandyti pati.“

Dirbdamos jos kalbėjo apie perskaitytas knygas ir tai, ką dar norėtų perskaityti. Ari vėl žvilgtelėjo į ponias Franklin. Ji vis dar atrodė šiek tiek liūdna.

Netrukus ponias Franklin sustojo prie jų stalo. „Labas mergaitės.“ Ji padėjo knygą ant stalo. Tai buvo knyga „*Drakono prižiūrėtojo paslaptis*!“ „Tai tau, Ari. Žinau, kad nori ją perskaityti.“

„Ačiū!“ Ari paėmė ją į rankas.

Ponias Franklin atsiduso: „Šiandien kažkas apiplėšė mano automobilį. Paėmė visas mano knygas ir natas.“

„Tai siaubinga!“ – tarė Kristina.

Ponias Franklin liūdnai nusišypsojo. „Na, tai tik daiktai. Daiktus galima pakeisti. Džiaugiuosi, kad nenukentėjo žmonės.“

Ari stebėjo nueinančią ponias Franklin.

„Norėčiau, kad galėtume kaip nors padėti“, – tarė Ela.

Ari pažvelgė į origamio žymeklį savo rankoje. „Gal ir galime!“

„Ką turi omenyje!“ – paklausė Kristina.

Ari plačiai nusišypsojo. „Po pamokų ateikite pas mane namo. Turiu idėją.“

Kitą dieną Ari, Kristina ir Ela kaip visada per pertrauką nuėjo į biblioteką. Bet šį kartą jos atsinešė ne tik knygas. Jos turėjo kai ką ypatingo ponias Franklin.

„Tai padarėme jums!“ Ari padavė ponias Franklin krepšį. „Žinome, kad negalime jums sugrąžinti pavogtų daiktų, bet pagalvojome, kad tai galėtų jus pradžiuginti.“

Ponias Franklin pažvelgė, kas yra krepšyje. Jis buvo pilnas origamių: žymeklių, žuvų, širdelių, drugelių. Ji plačiai nusišypsojo.

„Tai nuostabu! Labai jums ačiū.“ Ji išėmė iš krepšio origamį. Tai buvo mažytė knygelė. „Šį panaudosiu kaip užrašų knygelę savo džiugioms mintims užrašyti!“

Ari irgi nusišypsojo. Ji visada galėtų padaryti ką nors gražaus kitiems – po vieną popierinę figūrą. ●

Atverskite kitą puslapį ir sulankstykite savo origamį!

